

Ratelband.nl

1. Vooraf

De Ratelband.nl beweging bestaat uit partners en is geen gewone politieke partij. Wij zijn geen politici. Wij willen volksvertegenwoordigers zijn. Wij willen elke dag weer namens u, de burgers van ons land, praten.

Wij hebben geen leden maar partners. Partners zijn mensen die op de een of andere wijze binnen de Ratelband.nl beweging mede vorm willen geven aan deze beweging en aan de toekomst van ons land.

Ons uitgangspunt is dat de enige constante factor in ons leven de verandering is. Het programma dat u nu leest is een eerste aanzet om te komen tot steeds nieuwe en steeds meer uitgewerkte standpunten.

Aan dit programma is door heel veel mensen meegewerkt. Soms bewust door het sturen van mailtjes met op en aanmerkingen en vaak ook nieuwe onderwerpen.

Soms ook onbewust, omdat mensen in discussiefora op Internet met elkaar praten en wij daar ons aansprekende voorstellen aantreffen.

Dit programma wordt elke keer aan de gebeurtenissen en uw hernieuwde inzichten aangepast.

Wij werken aan een systeem om door middel van groepen van geïnteresseerde en/of deskundige partners, interne algemene partnerraadplegingen en ook raadpleging van iedere Nederlander die daarvoor belangstelling heeft stelselmatig ons beleid bij te stellen en/of nieuwe voorstellen te ontwikkelen. Wij zullen daarvoor voornamelijk gebruik maken van Internet.

Ook in de 2e Kamer zullen wij dit systeem van het naar voren brengen van uw inzichten, ideeën, dromen, hoop en verlangens voortzetten.

Wij roepen u op om dit programma niet alleen te lezen maar ook uw reactie te geven. Doen.....! info@ratelband.nl Wordt ook partner.

2. Inleiding

De Ratelband.nl beweging wil het goede vasthouden, wil graag dat de samenleving weer

warmer wordt, maar wil ook dat in ons hoog ontwikkeld en rijke land de huidige technieken om een samenleving te vormen worden uitgebouwd en pionier worden gebruikt.

Ons land is rijk, overgeorganiseerd, maar bij de bevolking bestaat grote onvrede. Deze onvrede uit zich in het zich afwenden van de maatschappij en het zoveel mogelijk de eigen zaken regelen. Deze houding lost individuele problemen vaak op, maar veroorzaakt wel dat ons land collectief in een psychologische crisis verkeert.

Het middel om een warmere samenleving te bereiken is het tegengaan van de vervreemding. Wie het verschil ziet tussen een gemeentelijk plantsoen en een particuliere tuin begrijpt wat wij bedoelen.

Als mensen niet betrokken zijn bij zaken voelen ze zich daar ook niet verantwoordelijk voor. Een ander punt dat moet worden tegengegaan is de anonimiteit. Anonimiteit bevordert de criminaliteit.

Nederland is een land van regeltjes en wetjes. Sommige nodig en zeer terecht, andere onlogisch, onduidelijk en veel te gecompliceerd.

Je hoort wel eens dat men in dit land een vergunning nodig heeft om een vergunning aan te vragen hetgeen uiteraard lichtelijk overdreven is, maar toch.

Ook de ongebreidelde regelzucht met de daarbij behorende ambtenarij en controle dient bestreden te worden.

Wij hebben een ideaalbeeld hoe ons land er over 30 jaar uit zou moeten zien. Dat ideaalbeeld is een denkrichting en kan worden bijgesteld door iedereen die aan onze beweging wil meedoen.

De burgers van dit land moeten volop betrokken zijn bij de politieke besluitvorming op alle niveaus om verder vorm te geven aan hun eigen leven en ons land. Onze beweging is een platform om dat mogelijk te maken.

Een uiterst belangrijk punt is ook dat ambtenaren weer worden wat ze horen te zijn: publieke dienstverleners. Zij zijn er voor ons en wij niet voor hen.

Wij zullen alle mogelijke persoonlijke en multimediale middelen gebruiken om de bur-

gers van dit land bij onze activiteiten te betrekken. Ook onze rol in de 2e Kamer zal in dienst staan van het betrekken van de bevolking bij dit proces.

Wij geloven in U!

2. De Stadstaat

Nederland heeft 16 miljoen inwoners en is een zeer rijke hoog ontwikkelde kennis- en dienstensamenleving. Het zijn niet alleen de “handjes” die ons inkomen verschaffen, maar met name onze hersens, vernuft en organisatievermogen.

Ons soort samenleving, en met name de veel hoger dan vroeger opgeleide burger, stelt andere eisen aan de interne organisatie, de organisatie van de politieke besluitvorming en de inrichting van de omgeving dan een boerensamenleving of industriële samenleving.

Het toekomstbeeld dat ons voor ogen staat is dat van land dat is opgedeeld in leefgemeenschappen “dorpen” genaamd van 25.000 inwoners waar een vast aantal eigen private en publieke voorzieningen als ziekenhuis, gevangenis, postkantoor, banken, zwembad, bejaardenwoningen, sociale woningbouw, politiebureau en dergelijke aanwezig zijn. In zo’n dorp dient ook ruimte te zijn voor fabrieken, winkels en kantoren.

Deze “dorpen” hebben hun eigen direct gekozen bestuur inclusief burgemeester en heffen zelfstandig belasting om deze infrastructuur te betalen. Ook de kleinere kernen binnen de dorpen dienen over een aantal basisvoorzieningen te kunnen beschikken.

In het Nederland van 2030 zijn nog maar twee bestuurslagen. De centrale regering met de 2e Kamer en de dorpsbesturen. Voor het landsbestuur geldt dat de 1e Kamer verdwijnt. Wetten worden juridisch getoetst door een daartoe ingesteld deskundig college.

Het landsbestuur beperkt haar activiteiten tot voorwaardenscheppend beleid als het instandhouden van de infrastructuur in ons land. Tevens heeft de regering een taak om een aantal basisvoorzieningen inzake de publieke sector zoals veiligheid, onderwijs, defensie, natuur en milieu, zorg, AOW en dergelijke in stand

te houden.

Het landsbestuur heeft ook een aantal immateriële waarden die zij dient te verdedigen. Te denken valt aan een collectief spectrum van normen en waarden zoals individuele vrijheid, scheiding tussen kerk en staat, absolute vrijheid van meningsuiting enzovoorts.

Omdat het ene dorp nu eenmaal rijker zal zijn dan het andere dient het landsbestuur in elk dorp een minimumniveau aan publieke en private voorzieningen te garanderen. Het bestuur daarvan valt echter onder het gekozen dorpsbestuur.

Wij zijn tegen de privatisering van onze fysieke en digitale infrastructuur. Deze zijn zo belangrijk voor het functioneren van onze samenleving dat daarop publieke controle noodzakelijk is. Ook dit is een overheidstaak.

3. De overbevolking en immigratie

Grote delen van Nederland zijn overvol. Natuurlijk kunnen er 100 miljoen mensen in ons land wonen. Dat is een kwestie van alles vol bouwen en efficiënt stapelen. De vraag is echter of we in zo'n land willen wonen.

Ons antwoord daarop is nee. De verschijnselen die gepaard gaan met overbevolking als agressie, vervreemding, anonimiteit, geweld en het verdwijnen van absoluut noodzakelijke normen en waarden veroorzaken ongerustheid met angst als gevolg.

Daar komt bij dat door een snelle instroom van vertegenwoordigers van andere culturen onze samenleving onder grote spanningen is komen te staan.

Wij zijn voorstander van een multiraciale samenleving. Wat iedereen achter de voordeur doet is zijn of haar zaak. Buiten de voordeur kunnen wij alleen maar samenleven als we elkaar respecteren. En elkaar respecteren kan alleen maar indien men elkaar kent.

Wij zijn voor een zo vrij mogelijke samenleving. Wij zijn echter ook een groot voorstander van onze Nederlandse waarden zoals vastgelegd in onze grondwet. Dat zijn de regels waaraan elke Nederlandse ingezetene zich dient te houden wil dit land leefbaar blijven. Wij zijn ook voorstander van onze dominante

cultuur. Wij willen deze ook handhaven. Het is niet voor niets dat de halve wereld zich in ons land wil vestigen. Het is een welvarend land en dat komt niet zo maar. Dat komt door onze cultuur.

Wij zijn van mening dat de problemen waarmee wij worstelen eerst opgelost dienen te worden voordat er wellicht weer mensen in ons land kunnen worden toegelaten.

Een aantal van de problemen die voortvloeien uit de grote hoeveelheid mensen zijn niet veroorzaakt door de immigratiegolf, maar worden daar wel door verergerd.

Wij zijn er voor om de immigratie zoveel mogelijk tot staan te brengen. Alle aandacht moet worden gericht op het integreren van de nieuwkomers in de Nederlandse samenleving. Buitenlanders die zich hier blijvend hebben gevestigd dienen te kiezen voor de Nederlandse nationaliteit. Wij zijn tegen twee paspoorten. Buitenlanders die beschikken over twee nationaliteiten en die misdaden begaan dient de Nederlandse nationaliteit te worden ontnomen, met alle remigratiegevolgen van dien.

Gezinshereniging dient beperkt te blijven tot 1e graad (vrouw en kinderen) hereniging.

Nieuwe Nederlanders dienen voor een eerste periode van 8 jaar een tijdelijk paspoort te krijgen, dat weer kan worden ingetrokken bij crimineel gedrag, het ontbreken van een inkomen enz.

Voor politieke vluchtelingen dienen korte procedures ontwikkeld te worden. Na het verkrijgen van een tijdelijke verblijfsvergunning kunnen deze mensen tegen betaling worden ondergebracht bij Nederlandse gezinnen. Dit bevordert een snelle integratie en is aanzienlijk goedkoper dan huisvesting in instellingen. Indien achteraf blijkt dat er onwaarheid is gesproken bij de intake als politiek vluchteling of bij schijnhuwelijken respectievelijk bij scheidingen dient het Nederlanderschap weer te worden ontnomen en dient betrokkene met onmiddellijke ingang te remigreren.

4. Veiligheidsbeleid

Het wegnemen van onzekerheden bij de burger en het tegengaan van angstgevoelens die

daarvan het gevolg zijn dient een der hoofdpunten van beleid te zijn. Ook dient er veel meer aandacht te komen voor de belangen van de slachtoffers.

De trend die nu zichtbaar is om de strafmaat aan te passen bij het rechtsgevoel lijkt goed, maar gevangenis zijn leerscholen voor criminelen. Er is nooit iemand beter uit de gevangenis gekomen dan hij of zij er in is gegaan.

Nagedacht moet worden over andersoortige straffen die gericht zijn op het veranderen van de attitude van de (beginnende) crimineel, respectievelijk het ontmoedigen van herhalingsgedrag.

Te denken valt aan instellingen die er op gericht zijn om de houding van criminelen te veranderen, elektronische bewaking via onafneembare enkelbanden, bij zware misdrijven en seksuele misdrijven het verplicht afstaan van DNA en vaker echt compleet levenslange gevangenisstraffen.

Het niet benoemen van groepen als het om misdaad gaat moet afgelopen zijn. Wij zijn voorstander van het keihard bestrijden van misdaad, waarbij het vaak idiote verschil in aanpak tussen de zogenaamde kleine criminaliteit zoals het beroven van oude dametjes en inbraken en de zogenaamde zware criminaliteit zoals bankroof, zware mishandeling en drugshandel tot het verleden dient te behoren. Beide horen keihard te worden bestreden. Er dient met kracht te worden gestreefd naar een veel hoger oplossingspercentage van misdaden dan de huidige schandelijk lage 15%. Daar kan op korte termijn zonder dat dit extra geld hoeft te kosten mee worden begonnen. De politie dient zo gereorganiseerd te worden dat allerlei coördinatieproblemen die het gevolg zijn van versnippering over verschillende corpora en het (qua structuur) naast elkaar werken van politie en justitie worden opgelost.

Door interne uitvoeringstaken te laten verrichten door daarvoor opgeleide medewerkers kan de politieagent weer veel meer op straat komen en kan ook veel efficiënter worden gewerkt.

Bij defensie komt door een veranderend leger veel menskracht en gebouwen vrij. Door deze ambtenaren te scholen richting administratieve ondersteuning, verkeersregeling en ondersteuning bij sportevenementen, ongevallen, surveilleren en calamiteiten kunnen voortvarend een groot aantal problemen worden aangepakt, zonder dat dit veel extra geld kost.

De mogelijkheid om vrijkomende militaire complexen inclusief oefenterreinen te gebruiken voor het veranderen van de houding van criminelen dient onmiddellijk onderzocht te worden.

Er dienen voor gestrafte criminelen woningen beschikbaar te zijn met controle op hun sociale gedrag. Criminelen komen thans vrij en hebben dan de eerste 2 jaar geen recht op een woning.

Een dak boven je hoofd is een van de 1e levensbehoeften en het ontbreken daarvan bevordert het terugvallen in oud gedrag. De extra controle kan net dat steuntje in de rug zijn om niet in oude fouten te vervallen.

De zogenaamde draaideurcriminelen dienen, indien hun gedrag niet verandert door de hen opgelegde straf, geconfronteerd te worden met een steeds oplopende strafmaat.

De mogelijkheid om buitenlandse criminelen tegen betaling in het land van herkomst te laten berechten voor in ons land bedreven misdaden hun gevangenisstraf uit te laten zitten dient te worden onderzocht. Ook hiervoor geldt dat de voorzieningen aanmerkelijk goedkoper te maken zijn en dat er sprake is van nieuwe werkgelegenheid in de landen van herkomst.

Extra gevolg kan zijn dat buitenlandse criminelen ons land gaan mijden omdat ze weten niet hier berecht en in de gevangenis te komen, maar in hun land van herkomst.

De straffen zijn daar vaak hoger en de omstandigheden daar zijn meestal minder aantrekkelijk dan in een gevangenis in ons land. De andere kant is dat Nederlanders die in andere landen in de gevangenis zitten in ons land hun opgelegde straf uit kunnen zitten.

Bij de belastingdienst is het heel normaal dat de burger moet bewijzen dat hij niet schuldig

is aan het niet betalen van belasting. Kan de burger dat niet bewijzen, dan krijgt hij of zij een eenzijdig vastgestelde ambtelijke aanslag waar een mens vaak niet vrolijk van wordt.

Naar analogie van het voorgaande dienen criminelen totaal ontdaan te worden van alle materiele voordelen van hun activiteiten.

Indien iemand in een uitkering zit, respectievelijk een laag inkomen heeft, moet hij of zij bewijzen dat luxe auto's, sieraden, huizen, dure vakanties etc. met eerlijke arbeid zijn verkregen.

Indien alle eigendommen op de naam van een oom of neef staan moet deze maar hetzelfde bewijzen. Indien men dat niet kan, ligt het voor de hand dat de eigendommen onwettig zijn verkregen en verbeurd worden verklaard en kan zowel de crimineel als de aardige oom en/of neef veroordeeld worden.

5. De instroom

Er zijn verschillende soorten instromers in Nederland. Immigranten willen zich definitief vestigen. Vluchtelingen ontvluchten hun land omdat er sprake is van economische en/of politieke misère.

Daarnaast is er ook sprake van een grote instroom veroorzaakt door de gezinshereniging.

Ook zijn er groepen die tijdelijk willen werken in ons land. Te denken valt aan bijzondere beroepen waar bij bedrijven grote behoefte aan is, maar ook aan seizoenswerknemers in de landbouw.

Wij zijn van mening dat immigranten alleen dan welkom zijn indien zij iets hebben toe te voegen aan de Nederlandse economie. Dat is niets nieuws. In vele andere landen als Brazilië, Canada, de VS en Australië is dat heel gewoon. Economische vluchtelingen dienen niet meer te worden toegelaten.

Politieke vluchtelingen dienen bij voorkeur in de eigen regio te worden opgevangen, maar zullen indien ze ons land toch inkomen slechts een tijdelijke verblijfsvergunning krijgen. Ze verkrijgen daardoor alle rechten, maar zullen terug moeten indien de politieke situatie in het land van herkomst zich wijzigt.

Voor seizoenarbeid en arbeid die voortvloeit uit tijdelijke tekorten op de arbeidsmarkt dient een aparte soepel toe te passen tijdelijke verblijfsvergunning te worden verstrekt op basis van een verklaring van de desbetreffende werkgever. Indien een CWI niet binnen een week ten behoeve van een agrarisch bedrijf een arbeidskracht kan leveren dient automatisch een vergunning te worden verstrekt. Bij bijzondere beroepen is deze termijn een maand. De werkgever is en blijft gedurende het gehele verblijf verantwoordelijk voor de desbetreffende werknemer.

Met een dergelijke soepele regeling kunnen werkgevers, indien geen Nederlands aanbod van arbeidskrachten is te vinden, altijd beschikken over werknemers. Het is dan ook niet meer dan billijk dat de straffen voor het in dienst nemen van illegale werknemers zo hoog worden dat dit probleem zich vanzelf oplost.

Gezinshereniging dient zo veel mogelijk te worden tegengegaan. Wij zijn er voorstander van dat betrokken buitenlander in het land van herkomst een Nederlandse inburgeringscursus met goed gevolg heeft afgesloten en zelf in zijn of haar onderhoud kan voorzien.

Wij zijn overgevoelig aan het worden voor verwijten naar onze kant door immigranten. Als voorbeeld noemen wij de idiotie van het eisen van een vergoeding voor slavenarbeid die in een ver verleden is verricht en/of het oprichten van slavenmonumenten.

Een ander voorbeeld is het verwijt dat men wordt gediscrimineerd door de Nederlandse samenleving. Er is ook nog zoets als een emancipatieproces en op een individueel niveau van in de persoon gelegen factoren, zoals gebrekkige kennis van onze taal.

Iets anders is de ereschuld die wij hebben aan de Indische Nederlanders in het algemeen en de Molukkers in het bijzonder. Wij zullen ons best doen om eerherstel voor deze groepen te bereiken.

6. Ontwikkelingssamenwerking

Wij zijn in ieder geval voor handhaving van het huidige niveau van ontwikkelingssamenwerking op 0,8% van ons BNP, maar ook van

een radicaal andere aanpak. Wij vinden dat ontwikkelingshulp de ontvangers afhankelijk maakt van de gever. Bij de door onze gewenste radicaal andere aanpak verdwijnt het beeld van de zielige ontvanger en zijn wij voorstander van hogere uitgaven. Anders wordt het als ons land haar ontwikkelingsgelden gaat gebruiken om tezamen met de ontvangende partijen win-win situaties te creëren.

Ontwikkelingssamenwerking is ook in ons belang, omdat een wereld waar een deel van de bevolking in weelde leeft en een ander deel van de honger sterft geen veilige wereld kan zijn.

Deze tweedeling is er o.a. de oorzaak van dat nieuwe fundamentalistische bewegingen ontstaan die met extreem geweld hun doel willen bereiken.

Als je, zoals wij, de economische immigratie wilt stoppen en de opvang van de vluchtelingen in de eigen regionen wilt doen laten plaats vinden, is het noodzakelijk om daar economische groei en werkgelegenheid te stimuleren. Op dit moment is het zo dat een groot deel van het Nederlandse ontwikkelingsgeld wordt verdeeld via Internationale organisaties en particuliere organisaties. Dat is voor zowel de eigen burgers als de ontvangers in de landen waaraan hulp wordt verleend uiterst vervreemdend. Voor ons gevoel verdwijnt ons geld in een bodemloze put.

Wij als gevers willen weten waar ons geld blijft en zij als ontvangers willen er trots op zijn dat ze niet van de liefdadigheid leven en een ook voor ons nuttige tegenprestatie leveren. Wij wensen dus veel meer gebonden hulp te gaan geven.

Het punt van de woon- en verzorgingsverblijven voor onze senioren in warmere landen waar nog veel verzorgende handen zijn en de voorzieningen goedkoper, in een ander deel van dit actieprogramma, is een voorbeeld van de door onze gewenste samenwerking. Onze senioren genieten goed verzorgd van een aangename oude dag en mensen aldaar hebben werk.

Wij roepen de lezers op om met meer prakti-

sche voorstellen te komen. Wij bedoelen dus voorstellen waar zowel wij als gevende partij als zij als ontvangende partij beter van worden.

7. De Overheid

Gezien de manier waarop ons land wordt bestuurd en de sterk terug tredende overheid waar wij voorstander van zijn dient de organisatie van de overheid sterk te worden gesaneerd en geherstructureerd.

Wij zijn tegenstander van de regen van subsidies die over ons land neerdaalt. Beter is het om hier mee te stoppen en de belastingen te verlagen, in sommige gevallen -zoals startende of innoverende ondernemers- als overheid gericht risicodragend mee te financieren en/of zaken op te kopen of garantiestellingen te verlenen.

Tevens zijn wij er voorstander van om alle sociale lasten en belastingafdrachten via de werknemer te laten verlopen. De reden is dat deze systematiek betrokken werknemers meer inzicht geeft in de kosten die deze regelingen met zich meebrengen.

Overigens wil het feit dat wij voorstander zijn van een ondernemende overheid op een beperkt aantal terreinen niet zeggen dat ook het beheer van zaken in overheidshanden moet zijn. Ook daarvoor dienen private constructies te worden ontwikkeld.

In de afgelopen jaren is op sluipende wijze een groot deel van onze nationale bevoegdheden overgedragen aan Europa. Cijfers van 60% van onze nationale bevoegdheden worden genoemd. Wij hebben overigens de indruk dat dit argument vaak wordt gebruikt om inspraak van burgers af te houden.

Op zich zijn wij geen tegenstander van Europa. Maar ook hiervoor geldt dat op Europees niveau alleen dat moet worden gedaan wat nationaal niet kan.

Het is bijvoorbeeld te gek voor woorden dat in Brussel wordt bepaald welke Franse kaasjes wij wel of niet mogen eten.

Ook het feit dat Europa wordt uitgebreid terwijl wij daar als burgers geen invloed op hebben, maar wel de financiële lasten moeten dra-

gen is te gek voor woorden.

Wij zijn voorstander van een onderzoek wat er nu precies aan nationale bevoegdheden is overgedragen aan supranationale organen en welke bevoegdheden weer kunnen worden teruggenomen.

Wij zijn voorstander van het recht op enquête en het recht op referenda inzake Europese, nationale en lokale aangelegenheden. De hoog opgeleide burger is mans genoeg om goede keuzen te maken.

Ook hier moet de toegankelijkheid tot het parlement vergroot worden door middel van directe democratie, dus door inschakeling van multimediale middelen.

8. Financiën en overheid

Het land Nederland is in de kern van de zaak een ingewikkeld, maar wel gewoon bedrijf. Net als aandeelhouders bij vennootschappen en beursgenoteerde onderneming hebben de inwoners van Nederland recht op snelle inzage in de winst- en verliesrekening van de overheid.

Vennootschappen zijn wettelijk verplicht hun jaarcijfers te deponeren bij de Kamer van Koophandel en beursgenoteerde ondernemingen zijn zelfs verplicht om kwartaaloverzichten te publiceren. Het lijkt ons redelijk deze regelingen ook op de overheid van toepassing te verklaren.

Op dit moment is het zo dat de landelijke overheid jaren achterloopt bij de verantwoording van de uitgaven. Men kan niet eens vertellen hoeveel politieagenten er op de loonlijst staan. Hoe kunnen we bepalen of het gerechtvaardigd is om meer geld te geven als we niet eens weten waar het geld de afgelopen jaren gebleven is?

Daarom zullen wij van alle departementen en de minister van financiën eisen dat er per departement kwartaaloverzichten en een jaarrekening wordt opgemaakt binnen een half jaar nadat het boekjaar is afgelopen.

Tot die jaarrekeningen zijn voorgelegd krijgt geen enkel departement er geld bij, behoudens bij aantoonbare noodgevallen.

Wanneer bovenstaande uitgevoerd is kan er

serieus gekeken worden naar de rechtvaardigheid van de hoogte van de belastingen en de bedragen die alle departementen krijgen.

Het financiële beleid van de afgelopen 8 jaar blijkt achteraf te hebben berust op drijfzand. Lang geleden voorspelde het rijk zijn uitgaven voor het dan komende jaar op basis van optimistische groeipercentages.

Dit leidde vele malen tot tegenvallers omdat de groei achteraf lager bleek te zijn.

De toenmalige minister van financiën introduceerde de Zalm-norm. Dit hield in dat men voor de uitgaven van volgend jaar uitging van een behoedzaam groeitempo. Een jaar of 6 ging dit goed.

De groei bleek elke keer hoger te zijn dan voorspeld wat leidde tot uitbundige euforie. Er was immers geld over.

De laatste 2 jaar echter bleek zelfs een behoedzame voorspelling te optimistisch. De groei kwam een stuk lager uit. Dit leidde tot uitspraken van Minister President Balkenende die zei dat het slecht ging met de economie en dat er streng bezuinigd diende te worden. Wat de heer Balkenende bedoelde was dat men al geld had uitgegeven dat niet was verdiend. Met de economie ging het helemaal niet slecht. Die groeide minder hard, maar groeide nog wel. Op zo'n manier praat je de economie ziek.

Wij pleiten dan ook voor het volgende. In de begroting voor het komende jaar gaat men uit van de inkomsten van het afgelopen jaar. In de begroting wordt geen ruimte opgenomen voor het aflossen van de staatsschuld. Indien achteraf blijkt dat er meer geld is binnengekomen dan verwacht dan wordt met dat overschot de staatsschuld vermindert.

9. Economie

De economie is gebaat bij vrij ondernemerschap. Vrije mensen die een kans zien om een bedrijf te beginnen moeten daartoe alle gelegenheid krijgen.

Momenteel is het nog zo dat er in Nederland duizenden wetten en regeltjes zijn waaraan men moet voldoen. Uiteraard zijn regels nodig in een samenleving. Deze regels echter dienen duidelijk, helder, logisch, controleer-

baar en op elkaar afgestemd te zijn. Wij pleiten er dan ook voor dat alle regels tegen het licht gehouden gaan worden en indien nodig afgeschaft of herschreven worden. Innovatie is de motor van de vooruitgang. Momenteel worden er in Nederland veel te weinig octrooien aangevraagd. Kleine bedrijven laten zich afschrikken door de hoge kosten.

Het buitenland gaat op de loop met technologie die in ons land ontwikkeld en bedacht is. Daarom pleiten wij voor een regeling die voor bedrijven met minder dan 25 werknemers de kosten verlaagt voor het aanvragen van octrooien.

Beginnend ondernemers worden vaak belemmerd in hun initiatieven door de halsstarrige houding van de banken voor het beginkapitaal. De huidige regeling van de BSK kredieten voldoet in deze niet en wordt door de banken selectief gebruikt.

Bekeken moet worden door de overheid hoe de bestaande starterfinancieringsregelingen in een alles aspecten omvattende regeling kan worden ondergebracht.

Vrije concurrentie kan een zegen zijn. Bij eenvoudige artikelen is het voor de consument simpel om op basis van prijs, kwaliteit en levertijd al of niet tot een aankoop over te gaan.

Bij grotere meer ingewikkelde aankopen, zoals bijvoorbeeld infrastructurele werken is dat al een stuk moeilijker. Om aan de veilige kant te zitten kiest men vaak op prijs en niet op kwaliteit.

Het inbrengen van kwalitatieve elementen bij aanbestedingen kan echter tot gevolg hebben dat er oncontroleerbare elementen insluipen bij de eindbeoordeling en de gunning.

Wij zijn er voorstander van dat alle grote aanbestedingen van de overheid op Internet komen, zodat alle betrokkenen in volle openheid hun onderbouwde offertes kunnen inbrengen. Op deze wijze kan het aanbestedingsproces veel beter gecontroleerd worden en zijn kartelafspraken aanzienlijk moeilijker te maken.

10. Onderwijs

Op Godsdienst gebaseerd onderwijs dient te

worden afgeschaft. Wel kan er sprake blijven van bijzondere scholen, maar dat dient gebaseerd te zijn op de methode van les geven. Iedere school is verplicht om het vak “godsdiensten en levensbeschouwing” in te voeren. Ons onderwijs is door alle inhoudelijke wijzigingen en schaalvergrotingen die zijn doorgevoerd geheel in de versukkeling geraakt. Wij zullen op termijn met een meer uitgewerkt plan komen, maar willen in dit actieprogramma een aantal punten uitdrukkelijk noemen.

In de eerste plaats dient de rigide aansturing vanuit het Haagse departement ongedaan te worden gemaakt. Onderwijsinstellingen zijn zeer wel in staat om binnen de op objectieve factoren toegekende budgetten leerlingen naar het gewenste niveau op te leiden.

Ook dient onnodige schaalvergroting ongedaan te worden gemaakt. Wij twijfelen er aan of dit, gezien de managementniveaus die dat met zich meebrengt, goedkoper is, maar de vervreemding die er het gevolg van is, is niet in geld uit te drukken. Wij zijn voorstander van kleinere en veilige scholen.

De vrijheid van onderwijs mag geen alibi zijn om kinderen te indoctrineren. De basis van onze samenleving is die van vrije burgers die zelfkeuzen maken.

Ook het onderwijs dient zich aan dit uitgangspunt te conformeren. Scholen die zich onder het mom van de vrijheid van onderwijs niet aan de grondwet houden dienen te worden gesloten. Hetzelfde geldt voor scholen waar Nederlands niet de voertaal is.

Ook het gegeven dat in iedere vorm van onderwijs een combinatie van theorie en praktijk voorgeschreven is, moet op de helling.

Er zijn theoretisch ingestelde leerlingen, maar ook kinderen met “gouden handjes” die volstrekt ongeschikt zijn om theoretische kennis tot zich te nemen. Herstel van enige vorm die lijkt op het oude LBO/MAVO-model moet worden nagestreefd.

De studietijd aan de Universiteit dient met ten minste twee jaar te worden verlengd. Op deze wijze kunnen studenten weer de maatschappelijke rol vervullen die hen toekomt, te

weten de peper in onze samenleving.

Ook zijn er dan meer mogelijkheden om ook allerlei zeer nuttige “randversieringen” in de studiepakketten op te nemen.

In alle vormen van voortgezet onderwijs dient voor leerlingen en studenten vanaf 16 of 18 jaar een normaal betaalde maatschappelijke stage een plek te krijgen. Deze stages kunnen in het kader van ontwikkelingssamenwerking, werken in ziekenhuizen, bejaardenverzorging en alle andere denkbare maatschappelijke instituties vorm krijgen.

Studenten dienen een goede studievergoeding te krijgen en allerlei stiekeme belastingen als collegegeld en dergelijke dienen te worden afgeschaft. In plaats van loting dient kwaliteit weer een toelatingscriterium voor de universiteit te worden.

Gestreefd moet worden naar middelbare scholen die maximaal 800 leerlingen tellen. Dit bevordert de saamhorigheid en maakt het werken voor de leerkrachten aantrekkelijker. Doordat er aldus meer scholen ontstaan worden de kansen op promotie door een groter aanbod ruimer.

Op middelbare scholen moet de taakbelasting van de leerkrachten worden verlicht. Verschillende soorten leerkrachten moeten worden aangesteld: assistenten, mentoren, hogere jaars universiteitsstudenten die een betaalde stage doen en nieuwe zij-instromers met maatschappelijke ervaring. Een gedifferentieerd salaris is van toepassing voor de verschillende categorieën

Op de universiteiten en hogescholen dient hoogwaardig technologisch onderzoek te worden gestimuleerd, hetgeen met zich meebrengt dat ook het HBO masters traject in zo'n geval door het rijk wordt bekostigd met resultaatverplichting door het WO en HBO.

Op de basisschool dient het vak “omgangskunde” te worden ingevoerd, waarbij de leerlingen liefde wordt bijgebracht voor de Nederlandse cultuur, respect voor elkaar en ouderen en kennis van ander religies en culturen. Dit zal bijdragen aan een terugdringen van de verloederling en Nederlandse normen en waarden terugbrengen.

Wij zijn er voorstander van dat de overheid faciliteert dat een van de partners de eerste vier jaar voor een kind zorgt.

Daarna kunnen ouders beiden gaan werken, maar dient de koppeling van kleuterschool en kinderopvang te garanderen dat dit ook mogelijk is.

De kinderdagverblijven dienen door een continue openstelling ook ouders die op ongebruikelijke tijden werken de mogelijkheden te geven om dat te kunnen doen.

Doorstroming omhoog tussen de verschillende niveaus binnen het onderwijs dient weer mogelijk te zijn.

Kinderen die absoluut geen zin meer hebben in onderwijs dienen de kans te krijgen om op hun 14e levensjaar te gaan werken. Ze dienen in dat geval wel een voucher mee te krijgen die hen voor hun 35e levensjaar recht geeft op 4 jaar onderwijs.

Het onderwijs is in de loop der tijden steeds meer gericht op kwantitatieve eindtermen. Een kind moet rekenen, lezen enz. Het leven bestaat echter uit meer dan werken. Wij zijn er voorstander van dat iedere dag een half uur aan gymnastiek wordt besteed, aan het begin van de lesdag het Wilhelmus wordt gezongen en dat ook kunst, cultuur en muziek weer een plek krijgen op de schoolroosters. Tenslotte is leven meer dan brood alleen.

11. Kunst en cultuur

Vaak wordt de waarde van cultuur en sociale verhoudingen voor onze manier van leven en de economie sterk onderschat. Het zijn echter deze twee peilers van onze samenleving die voor een belangrijk gedeelte ons economisch succes en de kwaliteit van het bestaan verklaren.

“Een man een man, een woord een woord” is bepalend voor de wijze waarop onze economie functioneert. Hetzelfde geldt voor loyaliteit aan het bedrijf waar men werkt en het kunnen werken in groepen, maar tevens voor het nemen van individuele verantwoordelijkheid.

Het is onze calvinistische achtergrond die er voor zorgt dat de meest geschikte en niet een

vriendje of familielid een baan krijgt en dat corruptie tot de uitzonderingen behoort.

Het is ons stelsel van sociale zekerheid dat het mogelijk maakt om mobiel te zijn op de arbeidsmarkt en risico's te nemen. Het is de cultuur van elkaar een handje helpen en niet meteen het onderste uit de kan willen hebben (sourcen) die mede ons economisch succes bepaalt.

Het is ook onze cultuur van zorgen voor de zwakkeren die voorkomt dat er enorme tegenstellingen zijn en de misdaadcijfers nog veel hoger zouden zijn dan nu reeds het geval is.

Het is de cultuur met de grote "K" die bepalend is voor de kwaliteit van de architectuur, de inrichting van de open ruimte, maar ook de inrichting van onze huizen en de wijze waarop een deel van de vrije tijd wordt ingevuld. Het is onze cultuur die bepaalt hoe wij als mensen samenleven en samen werken.

Kortom, het is zeer de moeite waard om ons dat te realiseren en ons af te vragen wat er op dit moment aan de hand is en wat de kansen en bedreigingen zijn.

Onze cultuur is sterkaan het veranderen. Dat is niet erg, want niets kan zo erg zijn als een cultuur die stil staat. Er zijn echter wel een aantal ontwikkelingen waar te nemen die op zijn minst bedreigend lijken.

Wij noemen het graaien en grabbelen aan de top van het bedrijfsleven. Maar ook aan de onderkant van de samenleving.

Andere facetten zijn het snel willen scoren en zichzelf een slim mens vinden als een ander binnen de wettelijke mogelijkheden wordt opgelicht.

Het juridificeren van de samenleving en zakelijke transacties, het vaak de verantwoordelijkheid van het falen bij anderen leggen, krankzinnig hoge declaraties van types als accountants en advocaten enz.

Met name accountants en advocaten zijn uiterst bedreigend voor onze samenleving. Het vak van accountant is niet uitzonderlijk.

Je moet de op zich niet bijzondere eigenschappen als gevoel voor cijfers en zitvles hebben om accountant te kunnen worden. In deze sector is het echter zeer normaal dat 98% van

de tijd wordt gedeclareerd, junioren voor seniorentarieven worden ingezet, bij economisch slechtere tijden en dus lagere omzetten de accountant bij het beoordelen van het financieel verslag zichzelf veel aanvullende vragen stelt en dat er dagtarieven worden berekend waar een normaal mens bijna een maand voor moet werken. Wij willen aan deze beroepsgroep extra aandacht gaan besteden.

Advocaten zijn er meester in om allerlei zaken die eenvoudig opgelost kunnen worden te juridificeren. Eigenlijk kan alleen in het strafrecht nog enig inzicht worden gekregen in het effect van het handelen van een advocaat.

Verder is het zo dat of de klant nu wint of verliest de advocaat er altijd beter van wordt. De advocaat heeft er -behoudens bij de niet populaire pro deo zaken- geen belang bij om een zaak snel en efficiënt af te ronden. Dat gaat ten koste van het inkomen.

Ook aan deze beroepsgroep wil, de Ratelband .nl beweging extra aandacht gaan besteden.

Hetzelfde geldt overigens voor onze "onafhankelijke" rechters die er bijbanen op na houden en er massaal geen been in zien om de wettelijke verplichting te negeren om deze te melden. Het gevolg is dat men nooit weet of een rechter echt onafhankelijk is.

Op zich lijken al deze zaken op zichzelf te staan, maar alles bij elkaar kan het tot gevolg hebben dat onze succesvolle manier van werken en leven daardoor wordt vernietigd. Een samenleving zonder moraal is geen samenleving, maar een wildernis.

Dat is de reden dat wij als beweging veel aandacht willen gaan besteden aan morele kwesties. Niet omdat we moralisten zijn en anderen onze mening willen opdringen, maar omdat wij trots zijn op de prestaties van ons land en zijn inwoners en dat ook willen blijven.

12. Het sociale cement

Wij zijn van mening dat een goed sociaal vangnet voor hen die willen, maar niet kunnen werken een vorm van beschaving is.

De overheid heeft een zorgtaak voor diegenen die echt zorg nodig hebben. Wij zullen ons volop inzetten voor de echte zwakken in de

samenleving.

Wij hebben grote kritiek op het sociale stelsel. Het is sterk versnipperd en ondoelmatig, geeft te veel mensen de gelegenheid om er misbruik van te maken, geeft enorm veel overbodige bureaucratie en zet mensen niet aan tot (weer) actief worden.

Wij zijn voorstander van één regeling voor alle mensen zonder werk in de leeftijdscategorie waarin gewerkt kan worden. Op deze wijze kan het aantal uitvoerders sterk beperkt worden, is de regeling veel overzichtelijker en controleerbaarder en kan een aanzienlijke kostenbesparing worden bereikt.

De nieuwe regeling dient zo opgezet te worden dat mensen hun eigen lot weer in de hand nemen en binnen hun mogelijkheden zo maximaal mogelijk deel nemen aan het maatschappelijk en economisch leven.

Met de erkenning van echt zorgbehoevenden moeten mensen aangesproken worden op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid en geactiveerd worden in hun mogelijkheden om hun bijdrage (weer) te leveren.

Mensen die menen dat het verkrijgen van een uitkering een basisinkomen is, zullen geconfronteerd worden met uiterst strenge controle en straffen bij misbruik. Zij dienen een hoge mate van verantwoording af te leggen waarom zij niet deelnemen aan het arbeidsproces. In de persoon gelegen factoren mogen geen belemmering zijn om hun bijdrage te leveren.

Het terugdringen van het aantal WAO-ers is een bittere noodzaak. Meer omscholingsprogramma's met verplichtend karakter moeten door de overheid worden gestimuleerd en bekostigd.

Door afname van het aantal WAO-ers daalt de premiedruk en wordt de loonsom lager. Een gezonder bedrijfsleven en goedkopere exportprijzen, dus een betere concurrentiepositie zijn het gunstige gevolg.

Wij zijn voorstander van het afschaffen van de kinderbijslag vanaf het 3e kind. Uiteraard bestaat voor iedereen de vrijheid om meer kinderen te krijgen, maar dat moet men -in ons overbevolkte land- dan geheel zelf betalen.

13. Seniorenbeleid

Ouderen hebben voor een groot deel de maatschappij die wij nu hebben opgebouwd tot stand gebracht. Alleen daarom al dienen wij respect voor onze senioren te hebben. De komende 25 jaar is er sprake van een enorme toename van het aantal ouderen.

Wij zijn er voorstander van dat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en -indien zij dat willen- ook na hun 65e jaar kunnen blijven werken. Toch zijn er een groot aantal gevallen waar dat door ziekten en lichamelijke gebreken niet meer mogelijk is. Concreet betekent dit dat wij voorstander zijn van het handhaven van het huidige niveau van de AOW. Als we het te zeggen krijgen in dit land zullen wij het huidige niveau van de AOW garanderen en de inflatiecorrectie blijven toepassen.

Ook dienen de pensioenen door de overheid beschermd te worden tegen al te graaierige of incompetentente verzekeringsmaatschappijen.

Wij zijn er voorstander van de burger meer zeggenschap te geven in de opbouw van eigen pensioen en de keuze van de verzekeraar.

Voor vrijwilligers dienen er meer faciliteiten te komen in de belastingtechnische sfeer. Nu gebeurt het zelfs dat in sommige situaties dit broodnodige werk fiscaal wordt bestraft.

Er dienen voldoende voorzieningen te worden gebouwd als verzorgings- en verpleegtehuizen en nieuwe vormen van aangepast wonen. Deze voorzieningen hebben voldoende draagvlak bij de door ons gewenste dorpen van 25.000 inwoners.

Een groot probleem is wel dat door de ontgroening en vergrijzing het aantal jongeren dat in de persoonlijke dienstverlening of in de zorg gaat werken sterk afneemt.

Een mogelijke oplossing is de volgende. De voorzieningen voor onze senioren hoeven niet perse in Nederland te zijn. Er zijn plekken waar het qua weer veel aangenamer vertoeven is, waar nog voldoende verzorgende handen aanwezig zijn en waar het ook goedkoper is.

Veel senioren die dat kunnen betalen verkassen naar landen als Frankrijk, Spanje en Portugal. De behoefte om naar warmere landen te trek-

ken op de oude dag is duidelijk aanwezig. Wij kunnen ons voorstellen dat we van deze trend gebruik maken om een aantal problemen in samenhang op te lossen. Er zijn in de warmere streken op onze aardbol vele plekken waar onze senioren ook zouden kunnen en willen verblijven. Er zijn daar volop op dit moment werkloze mensen aanwezig die graag in de dienstverlening of zorgsector willen werken.

Gelden voor ontwikkelingssamenwerking zouden kunnen worden aangewend om seniorenvoorzieningen in dat soort landen te ontwikkelen. Dat lijkt ons geen enkel probleem omdat deze zorg- en verblijfscentra een hoge kwaliteit van werkgelegenheid en extra impulsen voor de lokale economie voor de desbetreffende landen met zich mee brengen.

14. De ruimtelijke inrichting

In het voorgaande hebben wij reeds aangegeven dat wij Nederland beschouwen als een zeer hoog ontwikkelde Stadstaat. Het is ook een hoogtechnologische kennis- en dienstensamenleving. Ongeveer 70% van die stadstaat bestaat uit grond die in agrarisch gebruik is. Deze verdeling van de grond heeft te maken met de historie van ons land, maar is volledig achterhaald. Andere functies van de ruimte zoals wonen, werken, natuur en recreatie hebben veel meer ruimte nodig.

Vanuit een vliegtuig naar ons land kijkend als een Stadstaat zie je een stadscentrum in wording Randstad geheten. Vanuit dat centrum lopen een aantal logistieke lijnen door ons land over Breda, Eindhoven, Maastricht, Arnhem, Almelo en Groningen. Schiphol en de Rotterdamse havens zijn de stekkers waarmee we met het buitenland zijn verbonden.

In dat stadscentrum liggen een aantal met elkaar verbonden parken met als functie recreatie en natuur.

Indien de consequentie zou worden getrokken uit de wensen van de inwoners en de ontwikkelingsfase waarin onze economie zich bevindt, zou de ruimtelijke inrichting sterk kunnen veranderen.

Om dat mogelijk te maken zouden ook an-

dere functies dan de agrarische dragers moeten kunnen worden van de open ruimte.

Nu is het zo dat mensen die hun droomhuis in of nabij de natuur willen kopen welhaast worden gedwongen om naar het buitenland uit te wijken. Anderen die willen recreëren moeten daarvoor soms urenlang in de files staan, terwijl achter hun rug prikkeldraad is om 4 koeien per hectare de ruimte te geven. Er dient dus het nodige te veranderen.

Naast door overheden aangekochte grond met de functies recreatie en natuurontwikkeling, welke naar onze mening sterk dient toe te nemen- zouden ook de functies wonen en werken door het maken van nieuwe landgoederen een functie kunnen krijgen om het areaal natuurgebied in ons land te vergroten.

Het mechanisme dat mensen graag in of nabij bestaande natuurgebieden willen wonen, waardoor deze vaak worden aangetast, kan op deze wijze worden gebruikt om door henzelf de gewenste natuurlijke omgeving te creëren. In de huidige stedelijke concentraties zou veel meer in de hoogte en de diepte kunnen worden gebouwd. Wegen in delen van het buitengebied dienen onder de grond te verdwijnen en/of in het landschap te worden ingepast. Met name de technologie van ondergronds boren ontwikkelt zich zodanig dat deze thans onbetaalbare optie tot de toekomstmogelijkheden dient te worden gerekend.

Een groot probleem bij het veranderen van de agrarische functie van grond naar andere functies is de hoge prijs die grond dan moet gaan opbrengen.

Grond heeft, omdat het door overheidsmaatregelen een schaars goed is, een hoge waarde. Het verschil tussen de agrarische waarde van de grond en de uiteindelijke prijs die de gebruiker er voor betaald is enorm. Een groot deel van dat prijsverschil wordt veroorzaakt door speculatie. Er dienen de nodige maatregelen, waaronder het instellen van een groundbank, te worden genomen om speculatie onmogelijk te maken.

15. Infrastructuur

In het voorgaande hebben wij al de nodige

opmerkingen gemaakt over Nederland als Staatstaat. Deze visie heeft ook de nodige gevolgen voor onze infrastructuur en met name onze vervoerssystemen.

Om maar meteen met één van de grootste problemen te beginnen. De files. Meer asfalt zal slechts gedeeltelijk bijdragen tot de vermindering van het fileprobleem. Mede gezien het feit dat wij jaarlijks steeds meer auto's kopen, zal de automobilist toch telkens weer in de 'trechters' van de grote steden vast komen te zitten.

Een aantal mogelijkheden om de spitsmobiliteit tegen te gaan is de vermenging van wonen en werken te bevorderen en de hoeveelheid woningen in de omgeving van bedrijven-terreinen te laten toenemen.

Wij zijn er geen voorstander van om het openbaar vervoer gratis te maken. Laat iedere student, oudere en uitkeringsgerechtigde een uiterst geringe 'bijdrage openbaar vervoer' betalen. Toeristen kunnen zo'n kaart kopen.

Hiervoor kan men in heel Nederland in de daluren overal gewoon instappen en gebruikmaken van al het Openbaar Vervoer. Bus, trein, metro en tram.

Op deze wijze wordt een deel van de druk op het openbaar vervoer tijdens de spitsuren weggenomen.

Momenteel hebben wij geen goede railverbindingen en de verschillende systemen sluiten niet of onvoldoende op elkaar aan. Met name in de Randstad moeten we zorgen voor goede railverbindingen, strakke dienstregelingen, goede aansluitingen en een goed en comfortabel Openbaar Vervoer.

Schone bussen en treinen in de vorm van shuttlediensten die om de 10 minuten punctueel van A naar B rijden. We moeten het Openbaar Vervoer zo aantrekkelijk maken dat zelfs de meest fervente automobilist hiervan gebruik gaat maken.

16. ICT

Informatie en Communicatie Technologie (ICT) gaat een steeds grotere rol spelen in de samenleving. Naar onze mening dient een beleid gericht op de ontwikkeling en imple-

mentatie van ICT de hoogste prioriteit van onze overheid te krijgen. Het zijn deze nieuwe technologieën die het ons mogelijk maken onze samenleving verder te ontwikkelen en door pientere toepassingen nieuwe producten en diensten te ontwikkelen.

Het biedt ook aan mensen met een handicap, chronische zieken en senioren vele mogelijkheden om zelfstandiger te functioneren.

De wereld digitaliseert snel, zowel in het publieke verkeer (overheden en dienstverleners versus burgers en consumenten) als in de werksfeer. Bedrijven zonder toepassing van ICT-technieken bestaan niet meer en de ontwikkeling is nog maar net begonnen.

Burgers, consumenten, maar ook cliënten van de sociale zekerheid en andere voorzieningen, worden steeds meer gewezen op digitale informatiebronnen.

Er is vrijwel geen STER-spotje dat er niet naar verwijst, radio en televisie en zelfs kranten doen het, en hetzelfde geldt voor overheden en uitvoeringsinstanties, alsmede zakelijke dienstverleners. Mensen die daar geen toegang toe hebben, krijgen daarmee al snel een gevoel van uitsluiting en falen en blijven bovendien verstoken van wellicht essentiële informatie.

ICT meer is dan alleen internet. Denk ook aan de mobiele telecommunicatie, chipcard, het betalingsverkeer en de kaartautomaten. Met andere woorden: de producten en resultaten van de ICT moeten toegankelijk zijn voor iedereen. De soft- en hardware dient worden aangepast. Design for All zou altijd het uitgangspunt voor ontwerpers moeten zijn.

Net als taalachterstand kan een "digi-achterstand" ontstaan bij kinderen die er (om financiële redenen) niet al op jonge leeftijd mee worden geconfronteerd en ermee vertrouwd raken.

Een pc met internetaansluiting behoort tegenwoordig tot de standaarduitrusting van een gemiddeld Nederlands gezin. Mensen met een minimuminkomen moeten dat ook in hun voorzieningenpakket kunnen hebben.

Ook (alleenstaande) ouders van jonge kinderen zullen op enig moment - al dan niet gedwongen - actief worden op de arbeidsmarkt.

Daar wordt steeds meer bekendheid en vaardigheid met computers gevraagd.

Het bereikbaar maken van deze techniek voor deze doelgroep kan indirect bijdragen aan betere kansen op de arbeidsmarkt c.q. de uitstroom uit de bijstand bevorderen.

Werknemers kunnen op grond van belastingregelingen gebruik maken van pc-privé-projecten c.q. daar belastingaftrek voor krijgen. Mensen met een bijstandsuitkering kunnen dat niet. Dat levert ongelijke kansen op, hetgeen niet alleen individueel maar ook maatschappelijk onwenselijk is.

Onderlinge communicatie tussen burgers is van individueel belang maar ook van betekenis voor de sociale cohesie. Sociaal isolement zal bovendien maatschappelijke kosten veroorzaken. Het is daarom de moeite waard om te investeren in het actief benutten van de ic-techniek ten behoeve van het sociale.

“Digitale trapveldjes” zijn daar een voorbeeld van, maar er zijn vele toepassingen mogelijk. Burgers zijn niet meer altijd betrokken bij sociale verbanden “om de hoek” of in sociale kringen zoals de kerk of de wijk.

Bovendien gaan mensen minder snel langdurige sociale verbindingen en verplichtingen aan (dat is onder meer te merken in het vrijwilligerswerk).

Men wisselt gemakkelijker en sneller van sociale contacten en gaat deze bovendien aan in een grotere geografische omgeving (verspreid door het land of zelfs internationaal). Daar horen moderne communicatiemiddelen bij.

Telefoon is daar een voorbeeld van maar zeker ook e-mail en internet. Tegelijkertijd is er behoefte aan stabiele sociale netwerken. Mensen die werken, vinden dat voor een belangrijk deel op hun werk.

Ook (sport)verenigingen zijn daarvan een voorbeeld. Mensen met een minimuminkomen en zonder werk raken gemakkelijk gemarginaliseerd, juist ook in sociale betekenis.

Middels e-mail en internet kunnen zij contacten leggen en zich tot nieuwe sociale netwerken gaan rekenen. In de bijstand verkeren veel mensen met fysieke beperkingen, maar ook veel ouderen kennen dergelijke beperkingen.

Zij zijn meer nog dan anderen aangewezen op dit soort communicatieverkeer. Zij hebben bovendien belang bij een actief lidmaatschap van organisaties, zoals een patiëntenvereniging, die zich landelijk manifesteren.

Het kan ook gaan om het aanleveren van informatie door burgers bij de gemeente, de uitkeringsinstantie of andere dienstverleners. Ook informatieve en adviesdiensten zullen voor een deel steeds meer digitaal worden geleverd. Dat kan gaan om het juridische, maatschappelijke, sociale en bestuurlijke domein. Burgers en cliënten worden steeds meer aangesproken en afgerekend op hun individuele zelfredzaamheid en verantwoordelijkheid. Veel burgers en cliënten zijn in staat om dat redelijk waar te maken, maar niet in alle situaties. Velen zijn echter niet of maar beperkt in staat om dat waar te maken.

Tegen deze achtergrond is het van belang om burgers en cliënten te ondersteunen in deze rol. Als een van de hulpmiddelen kan de computer hierbij worden ingezet. Het gaat dan niet alleen om de feitelijke toepasbaarheid van deze techniek maar ook om het feit dat de zelfredzaamheid zal afnemen als men niet vertrouwd is met deze communicatiemiddelen.

De overheid dient een beleid te ontwikkelen om het telewerken te stimuleren. Men kan om het goede voorbeeld te geven bij de eigen ministeries een beleid invoeren gericht op het stimuleren van telewerken.

Hoeveel mensen werken thuis achter de pc, i.p.v. op de ministeries?

Door dat te stimuleren zouden er veel problemen tegelijk kunnen worden aangepakt. Te denken valt aan het file probleem.

We hoeven niet allemaal meer om dezelfde tijd te beginnen en te eindigen als gevolg van de traditionele van 9 tot 5 werktijd. We kunnen door telewerken onze arbeidstijden zelf gaan invullen.

Avondmensen zullen een groot deel van de avond hun rapportages dan thuis kunnen invoeren. Overdag kunnen ze dan de zorg voor de kinderen op zich nemen (kan dan ook echt heel ontspannen zijn). Geen lange reistijden, geen overvolle treinen.

Alleen nog naar het kantoor voor een overleg/vergadering. Maar zelfs dat kan via andere media middelen. Daar zal meer in geïnvesteerd moeten worden.

De werkgever zal meer vertrouwen moeten ontwikkelen in de werknemer. De angstgevoelens van de baas dat zijn werknemer de kantjes er van afloopt zal gewoon moeten verdwijnen. Het is trouwens allemaal heel goed controleerbaar. De productiviteit is meetbaar.

Door het ontwikkelde vertrouwen en de meer ontspannen sfeer van thuis werken zal er minder psychische druk ontstaan, waarmee problemen van burn-out zullen afnemen. Daardoor komen minder mensen in de ziektewet en uiteindelijk minder mensen in de WAO.

Het gevolg kan ook zijn dat er minder "slaap" woonwijken zijn, waardoor het sociale klimaat weer meer ruimte krijgt in de woonwijk.

17. Tot slot

U heeft nu ons verkiezingsprogramma gelezen. Ieder hoofdstuk op zich kan uitgewerkt worden tot een complete nota. We hebben ons verkiezingsprogramma echter bewust zo kort mogelijk gehouden.

Dit programma komt op onze website en op verschillende discussiefora. Met als doel reacties van u uit te lokken. Wij zullen dan dit programma aan de hand van uw reacties aanpassen.

Ieder hoofdstuk op zich wordt ook verder uitgewerkt met uw hulp en ook die uitgewerkte hoofdstukken zullen op websites en discussiefora verschijnen. Wij hopen dat wij op deze manier gezamenlijk bouwen aan onze toekomst.

Onze toekomst is namelijk te belangrijk om aan politici over te laten.

Met vriendelijke groet,
Emil Ratelband